

PRODUCTORS I EXPORTADORS LLUITEN PER CONTROLAR EL COMITÈ DE GESTIÓ D'EXPORTACIÓ DE CÍTRICS

Sector cítricol: de nou la batalla

Els intents de l'administració per dotar de nova estructura el Comitè de Gestió d'Exportació de Cítrics ha provocat noves diferències entre els exportadors i els productors cítrics. La paritat entre les dues parts queda, una vegada més, aparcada en detriment de sindicats i cooperatives.

Albert Vicent

Productors i exportadors cítrics tornaran a amidar-se les forces, per enèsima vegada, davant el projecte elaborat pel Ministeri d'Economia i Hisenda sobre la reforma del Comitè de Gestió d'Exportació de Cítrics. Aquest organisme, de caràcter estatal, agrupa tots els sectors implicats en l'exportació i regeix les claus de la producció cítrica.

Les línies marcades per l'administració intenten, a hores d'ara, equilibrar la representació al comitè de les dues parts tot just un any després que les cooperatives i els sindicats decidiren abandonar el Comitè davant el *corró* sistemàtic que els exportadors imposaven a les votacions de l'organisme.

Així, el projecte avançat per l'administració a fi que sigui estudiat per les parts implicades, manté la majoria dels exportadors privats al comitè davant cooperatives i sindicats, que tradicio-

nalment han demanat una representació paritària.

Orgànicament, el Comitè de Gestió tindria trenta-tres membres, dels quals un, el president, tindria veu però no vot. Els trenta-dos membres restants es repartirien de la següent manera. Vint-i-cinc correspondrien a les firmes exportadores —on apareixen les societats privades i les associades segons el règim de cooperatives— amb un 75% dels vots. Les organitzacions professionals agràries (sindicats) disposarien de cinc membres i un 20% dels vots mentre els 2 components restants —amb un 5% dels vots— correspondrien a les Organitzacions de Productors de Fruïtes i Hortalisses.

L'organigrama es completa amb la presència sense integració plena, per tant sense vot, de dos representants de la indústria transformadora, dos del comerç interior, quatre de l'administració central, dos del Ministeri d'Agricultura i altres dos de la Secretaria d'Estat de Comerç.

Segons aquest repartiment, el comerç privat controla un 60% dels vots davant el 40% que sumarien el 15% de quota que les cooperatives tenen del percentatge de les firmes exportadores, el 5% de les Organitzacions de Productors de Fruïtes i Hortalisses i el 20% dels sindicats.

Malgrat aquesta relació 40-60, on els exportadors privats apareixen clarament beneficiats, l'administració ha intentat acontentar els productors introduint dues variables respecte a l'estructura actual. D'una banda ha augmentat el percentatge de la seua participació i, de l'altra, ha imposat un sistema de votació pel qual els temes principals requereixen el suport dels dos terços de vots favorables, quota que els exportadors per ells mateixos no aconsegueixen.

Temes que necessiten aquest suport són la limitació de contingents, l'elecció de càrrecs, l'aprovació de pressupostos i la delimitació de les dades d'inici d'exportació. Fins i tot, el projecte contempla, davant la possibilitat que les divergències bloquegen certs acords, l'entrada en funcionament d'una comissió d'arbitratge.

Queda ara esperar les converses que han de mantenir exportadors i productors una vegada estudien les al·legacions a presentar. Cas de no poder arribar a un acord, l'administració hauria d'optar bé per aprovar un decret de manera unilateral, bé per suprimir el Comitè, solució que, evidentment, no satisfà cap de les dues parts. □